

ספרי' — אוצר החסידים — יובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
עשרים וחמשה

היכל
שלישי

מאמר רוממות א-ל בגרונם

מכ"ק אדמו"ר הזקן
הרב רבי שניאור זלמן מליאדי
(בעל התניא והשו"ע)
צוקלה"ה נבג"מ זי"ע

יוצא לאור בפעם הראשונה מכתב יד

על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושבע לבריאה

**MAAMAR
ROMEMOS KEIL BIGRONOM**

Copyright © 2017
by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718
editor@kehot.com

Orders Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213
(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148
www.kehot.com

All rights reserved.

The Kehot logo is a registered trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

Printed in the United States of America

ב"ה.

פתח דבר

לקראת ימי הפורים הבעל"ט, הננו מו"ל מאמר ד"ה „רוממות אל בגרונום” מאת כ"ק אדמו"ר הזקן.

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה, מכתב-יד מעתיק מספר 2*, והוא כתב-יד הכולל מאמרי אדמו"ר הזקן, בעיקרם מתקופת ליאזנא (המאמרים שדרש אדמו"ר הזקן משנת תקנ"ג עד שנת תקס"א).

לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וציונים, ובסוף הקונטרס – פאקסימיליא.

*

הקונטרס נערך על ידי הרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב והרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערבת „אוצר החסידים”

בדר"ח אדר, תשנ"ז
ברוקלין, נ.י.

(* תכריך כתי"ז זה, נתקבל לאחרונה לספריית אגודת חסידי חב"ד ליובאוויטש, ע"י הרה"ח ר' אריה קאלטמאן לע"נ אביו ר' יוסף בנימין בן ר' מנשה הי"ד.

רוממות! אל בגרונום וחרב פיפיות בידם, להבין הענין שע"י רוממות אל שהוא פסוד"ז הללוי נעשה חרב פיפיות לעשות נקמה בגוים וכן גבי יעקב כתי' בחרבי' ובקשתי ות"א בצלותא ובעותא. ולהבין כ"ז הנה פסוד"ז היא הכנה לק"ש דאורייתא להיות ואהבת' כו' ובק"ש דאורייתא גופא כתיב ויקח' רמ"ח בידו רמ"ח תיבות שבק"ש, וצ"ל כ"ז, הנה מקודם צ"ל ענין ק"ש דאורייתא שמע' ישראל הוי' אלקינו הוי' אחד, וצריך להבין למי אנו אומרים שמע ישראל, וגם למה כתי' ב' פעמים ה'.

אך הנה ישראל הוא בחי' נשמה, ולהבין מהו ענין נשמה שאנו אומרים בכל יום אלוהי' נשמה כו' וכתוב בזוהר¹⁰ שקודם התפילה הוא רק נשמה באפו, וצ"ל מהו נשמה, שא"א לומר שהוא שכל האדם, הרי גם באוה"ע יש שכל והוא נמשך מגלגלים שבגלגולים יש ג"כ שכל וזה השכל אנושי נק' שכל הנבדל ולכן מתגלגלים מפני שמשגיגים שכל, אלא בחי' נשמה הוא בחי' מס"נ שיש בכאו"א¹¹ מישראל למס"נ עק"ה אפילו קשב"ק, וזהו בחי' שלמעלה מן השכל שאין שום עצה לזה בכל הספרים, ואפי' בתורה אין עצה כ"א לאהבה¹² את ה' כי הוא חייך וא"כ איז טעם למס"נ כי אז אינו חי, אלא הוא מבחי' ניצוץ אלקות כמ"ש אלוהי נשמה שנתת בי טהורה אתה בראת יצרת כו', פי' טהורה¹³ הוא מלשון טהירא עילאה מאורות עליונים, ואח"כ אתה בראת מאין ליש כו' עד שנפחת בי כו', ונמצא מובן שהנשמה נמשכת מבחי' אלקות ולכן יש בכח כ"א מישראל למס"נ לעלות לשרשה וכמארז"ל למה¹⁴ צדיקין דומין בפני השכינה כנר בפני האבוקה ד"מ כשמשמין נר קטן אצל מדורה אף שהוא מהות אחד אעפ"כ הטבע הוא לעלות לשרשה ומקורה

(1) רוממות אל בגרונום: נדפס מכת"י (מברכות ס, ב).
 (2) מעתיק מס' 2 (קסה, ב).
 (3) רוממות אל בגרונום: תהלים קמט, ו.
 (4) תפלת שחרית פסוקי דזמרה.
 (5) בחרבי ובקשתי ות"א בצלותא ובעותא: יחי מח, כב.
 (6) לק"ש דאורייתא: ראה שו"ע אדה"ז ריש הל' ק"ש.
 (7) ואהבת: ואתחנן ו, ה.
 (8) ויקח רמ"ח בידו: בלק כה, ז.
 (9) רמ"ח תיבות שבק"ש: ראה תנחומא קדושים ו. ראה זחיג ערב, א. לקו"ת תצא לח, א ובהנסמן במ"מ לשם.
 (10) שמע ישראל ה' אלקינו: ואתחנן ו, ד.
 (11) ברכות אלקי נשמה

ונככה לגמרי אורו, וכן כתיב נר¹⁵ הוי' נשמת אדם שהנשמה קרוי' נר ובפני השכינה הוא כנר בפני האבוקה ולכן נמשכת לשרשה שלא לפרוד בשום אופן אף שלא יחי' כמו הנר הנ"ל, וזהו שנאמר לאהרן בהעלותך¹⁶ את הנרות נרות בחי' נשמות ואהרן¹⁷ הוא המעלה את הנשמות כי הוא בחי' אה"ר ומשפיע בחי' אהבה לישראל כנ"ל.

והנה בחי' מס"נ הנ"ל נק' ישראל¹⁸ מלשון ישר אל כיו" שרית אל לשון שליטה שיהי' אלקות מושל על הגוף. והנה זה יש בכח כאו"א אך צריך להוציא בפועל בכל תפילה כמו למשל ניצוץ כשנופחים אותה נעשה שלהבת גדולה כך צריך לנופח את ניצוץ אלקות שיהי' בפועל, כי קודם התפילה אינה מתפשטת הנשמה בכל הגוף אלא נשמה באפו כו', ובק"ש מתפשטות בכל רמ"ח איברים וזהו ויקח רומ"ח בידו, ולזה אומרים שמע ישראל שמע²⁰ מלשון הבנה שיתבונן שהוי' אלקינו ה' אחד ועי"ז יומשך ואהבת, ותחילה צ"ל ענין ה' אחד חז"ל²¹ ז' רקיעים וארץ וד' רבתי ד' רוחות העולם ומארץ²² לרקיע ת"ק שנה וכן מרקיע לרקיע כמבואר בחגיגה וכן ד' רוחות כתי' כרחוק²³ מזרח ממערב כו', והנה כ"ז הוא אצלינו אבל לפניו ית' הכל א' כי הוא אינו בגדר מקום כדכתי' הנה²⁴ מקום אתי בתוך המקום כו', והנה אנו רואים בחוש שכמו שהי"ש²⁵ קודם שנברא העולם, שהי' הוא ממלא מקום החלל ולפניו אין שינוי כמ"ש אני²⁶ הוי' לא שניתי כו', וכמארז"ל מקום²⁷ ארון אינו מן המדה שהמשכן הי' עשר אמות וכשהי' מודדין מב' צדדיו הארון לא הי' בכל אחד כ"א ה' אמות וארון ב' וחצי באמצע ונמצא שלא הי' תופס מקום לפי שבו היו מונחים הלוחות שבו כתי' אנכי²⁸ ה' אלקיך והוא מפני שאינו תופס מקום דבר גשמי נגד אלקות, וכ"ז הוא מפני שבדברי²⁹ ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם כו' שכל העולמות והמלאכים נברא³⁰ ביי' מאמרות יהי³¹ אור

15) נר הוי' נשמת אדם: משלי כ, כז.
 16) בהעלותך את הנרות: בהעלותך ת, ב.
 17) ואהרן הוא המעלה: ראה בהמבוא ע"ז
 18) ישראל מלשון ישר אל: ראה ר"מ בוטריל לספר יצירה פ"א מ"א (טו, א), רמ"ז ר"פ שמיני. ראה אוה"ת משפטים ע' אישטו. תצהו ב' תשעה.
 19) כי שרית אל: ע"פ וישלח לב, כט.
 20) שמע מלשון הבנה: ראה זח"ג קלה, ב.
 21) ח' ז' רקיעים וארץ: סמ"ק הובא בב"י אור"ח סס"א. וראה שו"ע אדה"ז הל' ק"ש סס"א, ס"ו.
 22) ומארץ לרקיע ת"ק שנה . . . כמבואר
 23) כרחוק מזרח ממערב: תהלים קג, יב.
 24) הנה מקום אתי: תשא לג, כא.
 25) שהי' קודם שנברא העולם: תיבות אלו אינן ברורות בהכתי'.
 26) אני הוי' לא שניתי: מלאכי ג, ו.
 27) מקום ארון אינו מן המדה: יומא כא, א.
 28) אנכי ה' אלקיך: יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.
 29) שבדבר ה' שמים נעשו: ע"פ תהלים לג, ו.
 30) נברא ביי' מאמרות: אבות רפ"ה.
 31) יהי אור יהי רקיע: בראשית א, ג. ו.

יהי רקיע כו' ובמאמר³² [א'] ה' יכול להבראות כו' ובראשית³³ נמי מאמר הוא, ולמשל הדיבור שבתוך האדם אזי הוא בטל בתוך האדם אבל כשיוצא לחוץ אזי הוא דבר נפרד, אבל לגבי הקב"ה הרי לית³⁴ אתר פנוי מיני³⁴ ואין דבר נפרד ממנו אלא שהם בטלים נגדו שהוא בתוך האדם שבטל בתכלית, כן בחי' מקום הוא דבר נברא מחודש בדבר ה' לכן בא נגדו ואין רחוקים זמ"ז וזהו א' דאחד.

והנה בני איתא ישראל³⁵ עלו במחשבה תחילה וכן במי³⁶ נמלך בנשמותיהן של צדיקים דהיינו שנש"י היו קודם ברה"ע רק במחשבתו ית', דהנה גם בהקב"ה יש ג"כ בחי' מדומ"ע דכתיב כי³⁷ לא מחשבותי מחשבותיכם דמשמע שיש בחי' מחשבה אלא שאינו כמחשבת אדם וכן כתיב וידבר³⁸ ה' וישמע³⁹ משה וכו', והענין הוא כמו למטה באדם יש מחשבה שעדיין סתומה והדיבור יוצא בהתגלות לזולתו כך למעלה יש עלמין⁴⁰ סתימין דלא אתגליין ועלמין דאתגליין, והנה בבחי' עלמין סתימין הם מקור נש"י בבחי' מחשבה. וזהו הוי' אלקינו שלנו שהיינו מיוחדים בו בתכלית בבחי' מחשבה.

והנה כשמתבונן בזה שתחילה היו הנשמות מיוחדות בו בתכלית ועתה ירדו בגוף החומרי שכל עמלו הוא לפי שעושה הכל שיהי' לו אכילה ושתי' ונמצא שהוא ירידה גדולה מאגרא⁴¹ רמה כו' וא"כ למה היתה ירידה כזאת, ע"כ הוא לצורך⁴² עלי' בחילא⁴³ יתיר, וזהו ואהבת⁴⁴ לשון אבה שירצה אחר ההתבוננות הנ"ל לשוב אל מקום הנ"ל שיהי' ה' אלקיך כמו שהי' הנשמה בתחילה, אך הרצון יהי' בחילא יתיר כיתרון⁴⁵ אור הבאה מן החושך דדוקא כשיש יצה"ר ותאוות ומשבר אותם ומהפך ורוצה לשוב אל ה' אז הוא יתרון אור כו'. וזהו תכלית הבריאה כדאי' בזוהר כד⁴⁶ אתכפי' סט"א אסתלק יקרא דקוב"ה לעילא, ובל'

39) וישמע משה: יתרו ית, כד. ובכ"מ.
40) עלמין סתימין דלא אתגליין: תקו"ז בהקדמה (ז), א.
41) מאגרא רמה: ע"פ לשון חז"ל – חגיגה ה, ב.
42) לצורך עלי': ראה הנסמך באוה"ת עקב ע' תפא.
43) בחילא יתיר: ראה זח"א קכט, ב.
44) ואהבת לשון אבה: ראה שרש ישע מערכת אבה הובא בספר החקירה צב, רע"א. מאמרי אדהאמ"צ הנחות תקע"ז ע' רסד. וש"נ.
45) כיתרון אור: ע"פ קהלת ב, יג.
46) כד אתכפי' סט"א: זח"ב קכח, ב. תניא פכ"ז. לקו"ת ר"פ פקודי.

32) ובמאמר [א'] ה' יכול להבראות: אבות שם.
33) ובראשית נמי מאמר הוא: ר"ה לב, א.
34) לית אתר פנוי מיני: ראה תקו"ז תנ"ז (צא, ב). שם ת"ע (קכב, ב). האמונות והדעות לרס"ג מאמר ב פ"ג.
35) ישראל עלו במחשבה תחלה: ראה ב"ר פ"א, ד.
36) במי נמלך בנשמותיהן של צדיקים: ראה ב"ר פ"ח, ז. ר"ר פ"ב, ג. לקו"ש חט"ז ע' 487 בהערה.
37) כי לא מחשבותי מחשבותיכם: ישעי' נה, ח.
38) וידבר ה': וארא ז, כט. ועוד.

מדרש הוא נתאווה⁴⁷ הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים שהוא בחי' התגלות אלקות בעולם השפל שהוא בחי' אתכפי' הנ"ל, וזה יהי' לעתיד כדכתיב וראו⁴⁸ כל בשר יחדיו⁴⁹ כי פי כו' כי עיני⁵⁰ בעין יראו כו' שיהי' התגלות בחי' טובב שהוא מה שאינו יכול להתלבש תוך עלמין להחיותם, כי בבחי' ממלא הוא בחי' השתלשלות עולמות דהיינו שמתלבש בכ"א שאינו אלא השפעה ע"י בשכמל"ו⁵¹ אין⁵² מלך בלא עם יחו"ת, אך בחי' טובב הוא בחי' מהותו ועצמותו שאינו יכול להתלבש בתוך עלמין, ולעתיד יהי' התגלות ע"י התפילה של עכשיו, וזהו ואהבת את הוי' אלקיך שיהי' התגלות בחי' טובב כמו שהיתה בתחילה המיוחדת במהותו.

בכל⁵² לבבך בבי' יצריך ביצ"ט וביצה"ר, וכמארז"ל שהלך⁵³ ר"ע לרומי וראה ריבוי כסף וזהב שלהם ושחק ואמר אם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו עאכו"כ, שדייקא כשראה באומה"ע יש הרבה כסף וזהב וכל תאוות שבעולם והוא אינו רוצה אלא לדבקה בו ואזי הרצון בחילא יתיר מאוד, ועי"ז יהי' התגלות בחי' טובב.

אך איך יכול להיות מיוחדת הנשמה כמו שהיתה בתחילה, לזה הוא אומר בכלל⁵⁴ נפשיך כו' ודברת במ כו' דהנה כתיב כיש⁵⁵ הדם הוא הנפש שכל חיות האדם הוא בדם והדם נעשה מאכילה ושתי' דגן תירוש ויצהר ונתהפך לדם בכבד ומהכבד עולה המוכחר ללב וקול⁵⁶ הדיבור נמשך מהלב מרביעית דם שבלב כידוע, ונמצא שהדיבור מקבל מהנפש שהוא רביעית דם שבלב, ונמצא כשמדבר ד"ת, שהוא דיבורו של הקב"ה, כמארז"ל שאפי' כל⁵⁷ שתלמיד ותיק עתיד לחדש הראה לו הקב"ה למשה כגון ר"א⁵⁸ אומר פרה בת שתים כו' וכמ"ש במדרש⁵⁹ ע"פ שם הא' אליעזר הוא ר"א הגדול שראה משה שהוא דרשן יפה אמר י"ר שיהא

סע"א ואילך.

(54) בכל נפשיך כו' ודברת במ: ואתחנן שם.
 (55) כי הדם הוא הנפש: פ' ראה יב, כג.
 (56) וקול הדבור נמשך מהלב: ראה ג"כ לקו"ת ואתחנן יא, ב. פירוש המלות (לאדהאמ"צ) מ, א.
 (57) כל שתלמיד ותיק עתיד לחדש: ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ז. ועוד. הנסמן בלקו"ש ח"ט ע' 252.
 (58) ר"א אומר פרה בת שתים: ריש מס' פרה.
 (59) במדרש ע"פ שם הא' אליעזר הוא ר"א הגדול: ראה פס"ר ופסיקתא דר"כ פ' פרה. במדב"ר פ"ט, ז. תנחומא חוקת ח.

(47) נתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים: ראה תנחומא בחוקותי ג. נשא טז. ב"ר ספ"ג. במדב"ר פ"ג, ו. תניא רפ"ו. ובכ"מ.
 (48) וראו כל בשר יחדיו: ישעי' מ, ה.
 (49) עין בעין יראו: ישעי' נב, ח.
 (50) בשכמל"ו . . יחו"ת: פסחים נו, א. זח"א יח, ב.
 (51) אין מלך בלא עם: בחיי וישב לת, ל.
 ראה הנסמן במאמרי אדה"ז פרשיות התורה ח"ב ע' תרלא.
 (52) בכל לבבך בבי' יצריך: ואתחנן ו, ה ובספרי שם. ברכות נד, א.
 (53) שהלך ר"ע לרומי: ראה מכות כד,

נכדו וכך⁶⁰ הי', ונמצא שמה שתלמיד ותיק מחדש ובלבד שיהי' אמת הוא רק הלכה למשה מסיני, ונמצא כי כשלומד הלכה של אביי ורבא הוא דבר ה' ממש, וכן הג' לבושים מדו"מ מיחד אותם בה' כשלומד כו', אך שלא יהי' לגרמי' כלל (ובל"א קיין איך זאָל ניט זיין), וזהו ענין מס"נ שמוסר נפשו להתייחד להוי' למהוי'⁶¹ אב"א כדכתי' אליך⁶² ה' נפשי אשא, ועי' הוא בחי' התגלות ובכלל⁶³ מאודך בחי' בלי גבול בחי' סובב.

וכל התפילה⁶⁴ דרבנן הוא הכנה לק"ש דאורייתא, דהיינו ב"ש והי' העולם שבמאמר א' נברא וכו' ברוך⁶⁵ הוא שימושך בחי' הוא מהותו, וכן הללוי⁶⁶ מלשון בהילו כו', וזהו שמבקשים רחמנות כמו אלוהי⁶⁷ עולם ברחמיך הרבים אינו רחמנות על גשמיות אלא על ירידת הנשמה כו', ומקום שהיתה בתחילה בבחי' המתנשא מימות עולם שירחם ויהי' התגלות מגן ישעינו משגב בעדינו שהם בחי' מקיפים, וכן אבינו אב הרחמן כו' שאתה יודע גודל רחמנות ולכן ותן בליבנו בינה להבין ולהשכיל שיוכל להתבונן כו'. ואם יאמר האדם מי אנכי לגשת אל עבודה הלא עוונותיכם⁶⁸ מבדילים לזה הוא אומר אני⁶⁹ ה' אלוהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים הוא בחי' חכ' איך שהי' ישראל במצרים⁷⁰ מ"ט שערי טומאה ואח"כ בזו"י שבועות פכ"פ כו', וכן ע"י תפילה נעשה ה' אלקיכם כו'. וקודם התפילה אומר והוא⁷¹ רחום יכפר עון שמבקשים ג"כ שלא יהי' עוונותיכם מבדילים שהגם שעבירה מטמטמת כו' מ"מ תשובה מועיל, ואח"כ אמת⁷² ויציב ט"ו ויין כי וי"ו⁷³ הוא בחי' המשכה כו' ונחמד ונעים הדבר הזה שהוא בחי' אני ה' אלקיכם כנ"ל.

60) וכך הי': יוחסין ועש"מ (להרמ"ע מפאננו) מאמר תקו"ד פט"י – הובאו בקונטרס בית צדיק בהקדמת הרד"ל לפרדר"א (אות א).

61) למהוי אבי"א: זח"ב קלה, א.

62) אליך ה' נפשי אשא: תהלים כה, א. פו, ד.

63) ובכל מאודך בחי' בלי גבול: ואתחנן ו, ה. ראה תו"א ויצא כג, ג. מקץ לט, ג ואילך. ובכ"מ.

64) התפילה דרבנן: ראה שו"ע אדה"ז הל' תפלה סק"ו, ס"ב.

65) ברוך הוא שימושך: ראה כלאים רפ"ז.

66) תו"א מקץ לז, ג. ובכ"מ.

67) הללוי מלשון בהילו: איוב כט, ג. וראה תו"א מקץ לו, א. לקו"ת נצבים נא, ד. שה"ש

מח, ג.

67) אלוהי עולם ברחמיך הרבים: ברכת יוצר.

68) עוונותיכם מבדילים: ע"פ ישעי' נט, ב.

69) אני הוי' אלוהיכם: שלח טו, מא.

70) במצרים מ"ט שערי טומאה: זהר חדש יתרו לא, א.

71) ב' שבועות פכ"פ: ראה לקו"ת שה"ש טו, ד.

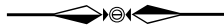
72) והוא רחום יכפר עון: תהלים עח, לח.

73) אמת ויציב ט"ו ויין: ראה פע"ח שער הק"ש ש"ח, פכ"ח. תו"ח וישב רי, א הערה 14.

74) ויין הוא בחי' המשכה: ראה אגרת התשובה פ"ד.

ואח"כ אומרים גאל ישראל שניצוץ אלקות כי בשעת שינה⁷⁵ ר"ר שורה ואין בו נשמה כלל ואח"כ נט"י ואז כתיב נשמה באפו שלא נתפשטה עדיין בגוף ולכן אסור⁷⁶ לאכול ואח"כ מתפשטת בק"ש שהוא בחי' מס"ג בכל רמ"ח אברים ויקח רמ"ח בידו כו' וזהו גאל ישראל כו', ואח"כ סמוך⁷⁷ לגאולה תפילה בלחש כי כשלא נתפשטה עדיין אינה קרב וצ"ל בקול ואח"כ נעשה קרב ואומר בלחש ד"מ כשהוא קרב אצל האדם אזי מדבר עמו בלחש כו' וכן מדבר ברוך⁷⁸ אתה הוא לנוכח מלשון כו' כנ"ל.

וזהו רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם שע"י רוממות אל שהוא תפילה נעשה חרב פיפיות שהוא בחי' אתכפי' ס"א כנ"ל, והוא כמו למשל כשחותכים הראש מעל הגוף ונפרד הגוף כו' כן ע"י תפילה נפרדים הניצוצות הקדושות שמחי' לדגן תירוש ויצהר שממנו נעשה הדיבור כנ"ל מן הס"א וזהו ואספת⁷⁹ דגנך כו' אסיפת הניצוצות כו' וא"ת האיך אנו רואים שיהי' התגלות בחי' טובה הוא רופא חולים ומברך השנים שאנו רואים בחוש שמקבל תבואה ומרפא חולים שהוא מבחי' טובה וד"ל.

בפרש"י לברכות שם ד"ה זה הסומך). ראה מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"א ע' רעו.

78) ברוך אתה הוא לנוכח: ראה לקוית מסעי צא, ב ואילך. דרושים לשמע"צ פת, א. וראה סה"מ ה"ת ע' 148 ובהמ"מ שם. 79) ואספת דגנך: עקב יא, יד.

75) שינה ר"ר שורה: שו"ע אדה"ז או"ח דיני נטילת ידיים.

76) אסור לאכול: ראה ברכות י, ב. שו"ע אדה"ז הל' תפלה ספ"ט, ס"ה.

77) סמוך לגאולה תפילה: ראה ברכות ט, ב. ראה ירושלמי ברכות פ"א ה"א (הובא

בן יכבד אב ואם

*

לעילוי נשמת אבינו

אוד מוצל מאש

ר' יוסף בנימין קאלטמאן ז"ל

ב"ר מנשה הי"ד

נולד ביום שביעי של פסח תרפ"ח בק"ק פרעשבורג

נפטר ביום ח"י אדר ב' תשע"ו

העמיד דורות לשם ולתפארת עוסקים בתורה ובמצות

ובשליחות כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות אמנו – יבלח"ט – מרת שולמית חנה תחי'

*

נדפס על ידי ולזכות בניהם ובתם

מרת רות פעסיל ובעלה הרה"ת מרדכי שמערלינג ומשפחתם

הרה"ת מנשה נתנאל וזוגתו מרת דינה יהודית ומשפחתם

הרה"ת אריה וזוגתו מרת אסתר נחמה דינה ומשפחתם

למשפחת קאלטמאן

שיחיו לאריכות ימים ושנים טובות

זכות כ"ק אדמו"ר הזקן תגן עליהם ועל משפחותיהם

לברכה והצלחה בכל עניניהם בגו"ר

בטוב הנראה והנגלה